

מסכת מגילה דף כג.

קורין בתורה ב...	משנה (כא.)	ברייתא - ר' ישמעאל	ברייתא - ר' עקיבא	תנא דבי ר' ישמעאל
יום טוב	חמשה	חמשה	חמשה	חמשה
יום כפור	ששה	ששה	שבעה	ששה
שבת	שבעה	שבעה	ששה	שבעה
פוחתין	X	X	X	X
מוסיפין	✓	X	✓	✓

משנתינו כתנא דבי ר' ישמעאל, דאי ר' ישמעאל של הברייתא, קשיא תוספת, ואי ר' עקיבא, קשיא ששה ושבעה, ותרי תנאי אליבא דר' ישמעאל.

מאין תנא להא דתניא....		
ביום טוב	מאחרין לבא	בשחרית לבית הכנסת שצריך לטרוח בסעודת יו"ט
	וממהרים לצאת	משום שמחת יו"ט
ביום הכפורים	ממהרין לבא	שאינ צריכין להכין צרכי סעודה
	ומאחרין לצאת	שאפשר להאריך בה
בשבת	ממהרין לבא	שכבר תיקנו הכל מע"ש ויפה למהר ביאתן לקרות שמע כוותיקין
	וממהרין לצאת	משום עונג שבת
לימא מאחרין לצאת כרבי עקיבא, דאית ליה גברא יתירה?		
אפילו תימא רבי ישמעאל, ומאחרין לצאת משום דנפיש סידורא דיומא.		

פליגי בה רבי יצחק בר נחמני ורבי שמעון בן פיז, ויש אומרים רבי שמעון בן פיז ורבי יצחק בר נחמני, ויש אומרים רבי שמעון בן פיז ורבי שמואל בר נחמני		
חד אמר, וכן תני רב יוסף	חד אמר כנגד ברכת כהנים	קורין בתורה ב...
כנגד שלשה שומרי הסף	שלשה תיבות בפסוק ראשון	שלשה בשני....
חמשה מרועי פני המלך	וחמשה בפסוק שני	חמשה ביו"ט
שבעה רועי פני המלך (מעין דבר מלכות)	ושבעה בפסוק שלישי	שבעה בשבת
כנגד ששה שעמדו מימינו של עזרא וששה משמאלו, ואע"ג דתני שבעה משמאלו, זכריה היינו משלם, דמישלם בעובדיה, שתמים במעשיו.		ששה ביו"כ

מסכת מגילה דף כג

• **איבעיא להו** מפטיר מהו שיעלה למנין שבעה?

• **רב הונא ורב ירמיה בר אבא, חד אמר עולה, דהא קרי,**

• **וחד אמר אינו עולה, כדעולא דאמר מפני מה המפטיר בנביא צריך שיקרא בתורה, מפני כבוד התורה,**

שלא יהא כבוד התורה וכבוד הנביא שוה, וכיון דמשום כבוד התורה הוא ולא משום חובה, לאו ממנינא הוא.

• **מיתיבי** - המפטיר בנביא **לא יפחות מכ"א פסוקים** כנגד שבעה שקראו בתורה,

• ואם איתא דאינו עולה מן המנין, הוה להו שמונה שקראו בתורה, וכ"ד בעינן בנביא?

• **תירוץ** - כיון שהמפטיר קורא בתורה משום כבוד התורה, ואינו ממנינא, כנגדו נמי לא בעי.

• **מתקיף לה רבא** על הברייתא שלא יפחות מכ"א פסוקים בנביא, שיש הפטורה של עולותיכם...

שאינו כ"א פסוקים?

• **תירוץ** - אה"נ אם **סליק עניינא**, אינו צריך כ"א פסוקים,

• **וכן במקום שיש מתורגמן**, פוסק בפחות מכ"א, אפילו לאחר י' פסוקים.

מסכת מגילה דף כג:

גמרא, רש"י	משנה - אלו צריכים עשרה
<p>פורסין את שמע, היינו מנין הבא לבית הכנסת לאחר שקראו הצבור את שמע, עומד אחד ואומר קדיש וברכו וברכה ראשונה שבקריאת שמע (פורסין לשון חצי דבר).</p> <p>קושית הגמ' - מנלן שכל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה? ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן: כתיב במרגלים "עד מתי לעדה הרעה הזאת", והיינו עשרה בלי יהושע וכלב. כתיב בקרח "הבדלו מתוך העדה", ואתיא עדה עדה שהיא עשרה. וכתיב "ונקדשתי בתוך בני ישראל" אתיא תוך תוך שהיא עשרה.</p>	<p>פורסין על שמע</p> <p>עוברין לפני התיבה</p> <p>נושאים את כפיהם</p> <p>קורין בתורה</p> <p>מפטירין בנביא</p>
<p>כשנושאים את המת לקוברו, היו יושבין ז' פעמים לבכות את המת, והרוצה לסופדו יספוד, וכיון שצריך הממונה לומר "עמדו יקרים עמודו, שבו יקרים שבו", אין דרך ארץ לעשות כן בפחות מעשרה בני אדם, שאם אתה מטריח לכנות מועטים מעשרה בשם "יקרים", איזה תואר הינחת עבור המרובים?</p>	<p>עושין מעמד ומושב</p>
<p>היו עושים סעודת הבראה בחזרתן מן הקבורה, ואומרים ברכה לכבוד המנחמים "בעל הגמול ישלם לכם גמולכם הטוב בא"ה משלם הגמול". ועוד אומרים ברכה לאבלים, "אחינו בעל נחמות ינחם אתכם בא"י מנחם אבלים", ונקראת ברכת רחבה שהיו אומרים הברכות ברחוב העיר.</p>	<p>אומרים ברכת אבלים</p>
<p>זה השורה, כשחוזרין מן הקברות, עומדין ומנחמין את האבל, ואין שורה פחותה מעשרה.</p>	<p>תנחומי אבלים</p>
<p>ר' יצחק - ברכת אבלים בעשרה, ואין אבלים מן המנין, כיון שיש ברכה למנחמים בפני עצמן וברכה לאבלים בפני עצמן, ואינם כוללן יחד, צריכה עשרה אנשים מלבד האבלים, וברכת חתנים בעשרה, וחתנים מן המנין.</p>	<p>ברכת חתנים</p>
<p>שאיין דרך ארץ לומר נברך לאלקינו פחות מעשרה, שאין כבוד שמים להזכיר שמו יתברך ברבים במספר מועט של אנשים.</p>	<p>מזמנים בשם</p>
<p>שמואל - עשרה כהנים כתובים בפרשה, חד לגופיה, ואידך הוי מיעוט אחר מיעוט לרבות תשעה ישראלים, ונשאר הגמ' בקושיא, ולימא שהראשון לגופיה לכהן, והשני לרבות ישראל, וכן השלישי לגופיה לכהן, והרביעי לרבות ישראל, וכו', ואימא שצריך חמשה כהנים וחמשה ישראלים?</p>	<p>קרקעות (וכהן אחד מהם)</p>
<p>רבי אבהו - באומר "דמי עלי", שמין אותו כעבד, ועבד איתקיש לקרקעות (שצריך עשרה), דכתיב "והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחזה".</p>	<p>אדם (וכהן אחד מהם)</p>